

śl. T. Kubler

muz. I. D. Sankey

1. Pójdź - cie wszy -scy po zba -wie -nie, pójdź -cie wszy -scy grze -szni wraz! Je - zus
2. Pójdź - cie, Ży - dzi i po - ga - nie, do we - sel - nych pójdź -cie gód! Pójdź -cie
3. Pójdź - cie bied - ni i bo - ga - ci! Cze - mu chce - cie z da - la stać? Dłu - żej
4. Pójdź - cie i wy, po - ka - la - ni, niech was nie wstrzymuje wstyd - by u -

1. da - je od - pu - szcze - nie, dziś przy - jem - ny łas - ki czas. Pójdź - cie
2. i wy, chrze - ści - ja - nie, za - spo - ko - ić du - szy głód! Ó - to
3. już nie od - kła - daj - cie, dziś Mu ser - ce chce - cie dać! Idź - cie
4. sły - szeć wieść zba - wie - nia, by nie - bie - ski uj - rzeć świt. Ó - to

1. wszy -scy bie - dni, sła - bi, o - bar - cze - ni wi - ną swą. Je - zus
2. Oj - ciec was wy - głą - da, wszy -skim chce od - pu - ścić dług. Sza - ty,
3. tyl - ko, gdy was wie - dzie, idź - cie, bo On zba - wi was: chro - mi,
4. świa - ta noc nad - cho - dzi i już się na - chy - lił dzień, a - le

1. chce i was po - si - lić, pójdź - cie, tu ra - do - ści są! Bóg.
2. pier - ścień i o - bu - wie po - da - ru - je wam wasz czas! Weń!
3. śle - pi, sta - rzy, mło - dzi - dziś dla wszy -tkim łas - ki
4. pó - ki Je - zus bli - sko, pó - ki czas, u - wierz - cie